

Protokół

19. posiedzenia, 3 sesyi VII peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 5 lutego 1898 r.

Początek o godzinie 10 minut 40 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Modest Karatnicki, Stanisław Niezabitowski, Andrzej Potocki, Mieczysław Urbański.

Obecnych posłów 121.

Ze strony Rządu: c. k. Radca dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół siedemnastego posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów; protokół ośmnastego posiedzenia złożony jest w biurze marszałkowskiem do przejrzenia.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis petycyj, wniesionych po dzień 5. lutego 1898. r., które przekazano następującym komisjom:

Komisji podatkowej Ls. 1518.

Komisji drogowej Ls. 1519, 1520, 1529, 1553, 1556.

Komisji budżetowej Ls. 1521, 1530, 1534, 1541, 1544, 1549.

Komisji gospodarstwa kraj, Ls. 1522, 1523, 1533, 1543, 1554, 1555.

Komisji kolejowej Ls. 1524.

Komisji gminnej Ls. 1525.

Komisji petycyjnej Ls. 1526, 1527.

Wydziałowi krajowemu jako komisji Ls. 1528 1542.

Komisji solnej Ls. 1532.

Komisji administracyjnej Ls. 1 35, 1536, 1537, 1538, 1539.

Komisji szkolnej Ls. 1540, 1546, 1547, 1548.

Komisji sanitarnej Ls. 1545.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego pierwszym punktem jest:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie zmiany i uzupełnienia postanowień uchwały sejmowej z 15. lutego 1897 co do poparcia budowy kolei Przeworsk-Bachórz (Dynów).

Sprawozdawca p. Chamiec. W zastępstwie p. Romanowicz uwolniony od czy-

tania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedmiotu komisji kolejowej.

Izba uchwała bez rozprawy ten wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji administracyjnej o petycji Rady powiatowej w Tarnobrzegu żądającej zniesienia w drodze ustawodawczej §. 12 ustawy o Reprezentacji powiatowej.

Z powodu nieobecności sprawozdawcy p. Rozwadowskiego, Marszałek usuwa ten punkt na razie z porządku dziennego.

Następuje:

Sprawozdanie komisji budżetowej w przedmiocie założenia szkoły kadeckiej we Lwowie.

Sprawozdawca p. Scipio, uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Uchwały sejmowe z dnia 8-go kwietnia 1892, dotyczące aktywowania szkoły kadetów we Lwowie, znoszą się w ich dotychczasowem brzmieniu.

II. Sejm przyznaje gminie miasta Lwowa, na szkołę kadecką we Lwowie, dwudziestoosmioletnią rentę po złr. 2.500 rocznie, począwszy od roku 1898.

III. Wstawia się złr. 2.500 do Rubr. XVII. budżetu na rok 1898, jako 1-szą ratę przyznanej gminie miasta Lwowa renty w tej wysokości, przez lat 28, na szkołę kadetów we Lwowie.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej i uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji, głosując nad każdym punktem tegoż wniosku.

Następuje:

Sprawozdanie komisji szkolnej o wniosku posła Barwińskiego w sprawie utw-

rzenia w Tarnopolu gimnazyum z językiem wykładowym ruskim.

Sprawozdawca p. Cielecki, uwolniony, na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić.

„Wzywa się c. k. Rząd, żeby w mieście Tarnopolu założył gimnazyum z językiem wykładowym ruskim, na razie w postaci klas równorzędnych ruskich przy gimnazyum polskiem, kolejno od pierwszej klasy co roku uzupełnianych i żeby pierwszą równorzędną klasę otworzył jak najrychlej — jeżeli to będzie mżebnem już z dniem 1. września r. 1898.

Przemawia p. Emil Torosiewicz i wnosi imienne głosowanie nad wnioskiem komisji.

Przemawia p. Korytowski.

Przemawia p. Barwiński.

Przemawia p. Wojciech Dzieduszycki.

Przemawia p. Olpiński.

Przemawia p. Władysław Czaykowski.

Przemawia p. Wachnianin.

Przemawia p. Czarkowski-Golejewski, i wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Przekazuje się sprawozdanie komisji szkolnej do Wydziału krajowego, z poleceniem, by rokowania ściśle przeprowadził z Radą powiatową w Tarnopolu, i na następnej sesji sejmowej przedłożył odpowiednie wnioski.

Izba popiera wniosek p. Czarkowskiego-Golejewskiego.

Przemawia p. Milan.

P. Stanisław Niezabitowski wnosi zamknięcie rozprawy.

Marszałek oznajmia, że do głosu zapisan są pp. Franciszek Jędrzejowicz, Sawczak i Barwiński.

Izba uchwała bez rozprawy zamknięcie dyskusyi.

Przemawia p. Franciszek Jędrzejowicz.

Przemawia p. Sawczak.

Przemawia p. Barwiński.

Przemawia sprawo dawca p. Cielecki.

Marszałek podaje do poparcia wnioszek p. Torosiewicza Emila o imienne głosowanie nad wnioskiem komisji

Izba popiera wnioszek imiennego głosowania.

Izba przystępuje do głosowania nad odraczającym wnioskiem p. Czarkowskiego-Golejewskiego i odrzuca ten wniosek.

Marszałek konstatuje, że za wnioskiem tym głosowało sześciu posłów.

Nastąpiło imienne głosowanie nad wnioskiem komisji.

Marszałek wzywa posłów aby i, którzy są za wnioskiem komisji głosowali „tak“, zaś przeciw komisji „nie“.

Sekretarz p. Stanisław Niezabitowski odczytuje spis posłów.

Przez „tak“ głosują posłowie:

Abrahamowicz, Barwiński, Bielański, Bobrzyński, Bojko, Borkowski, Brunicki, Brykczyński, Chamiec, Cielecki, Czartoryski, Czaykowski Władysław, Czecz, Dunajewski, Dworski, Dzieduszycki Wojciech, Fruchtman, Goldman, Gołuchowski, Gorayski, Górski, Hamorak, Hoszard, Jabłoński, Jahl, Jakliński, Jaworski, Jędrzejowicz Adam, Jędrzejowicz Franciszek, Jędrzejowicz Stanisław, Jordan, Karatnicki, Kostheim, Kozłowski, Kraiński, Kramarczyk, Klemensiewicz, Krempa, Krzysztofowicz, Kulczycki, Madeyski, Mandyczewski, Marchwicki, Merunowicz, Męciński, Michałowski, Milan, Niebyłowicz, Niezabitowski Stanisław, Nowakowski, Ochrymowicz, Okuniewski, Olpiński, Onyszkiewicz, Ostapczuk, Osuchowski, Pilat, Piniński, Potocki An-

drzej, Potoczek, Puzyna Julian, Rayski, Romanowicz, Romer, Sala, Sanguszko, Sawczak, Scipio, Skałkowski, Skrzyński Adam, Słotwiński, Soleski, Średniawski, Stadnicki, Tarnowski Stanisław, Teodorowicz, Torosiewicz Mikołaj, Tyszkowski, Vayhinger, Wachnianin, Weigel, Wereszczyński, Wiktor, Winniczuk, Wiśniewski, Wodzicki, Zajączkowski, Zoll.

Przez „nie“ głosują posłowie.

Czarkowski, Data, Dzieduszycki Klemens, Gniewosz, Horodyski, Korytowski, Rozwadowski, Rudrof, Stecki, Szwed, Torosiewicz Emil, Warzecha.

Marszałek konstatuje, że za wnioskiem komisji głosowało 58, przeciw 12 posłów, wniosek komisji został zatem przyjęty.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego o petycji mieszkańców Setni, Medenic i okolicznych gmin, w sprawie odwodnienia łąk nad Dniestrem i Tyśmienicą.

Sprawozdawca p. Stadnicki odczytuje sprawozdanie komisji zakończone następującym wnioskiem:

Petycję l. 1018 mieszkańców Setni-Medenic i okolicznych gmin w sprawie odwodnienia rozległych łąk nad Dniestrem i Tyśmienicą odstępuje Sejm Wydziałowi krajowemu do przychylnego uwzględnienia.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego, o petycyach oddziałów Towarzystwa gospodarskiego w sprawach dotyczących regulacyi Dniestru.

Sprawozdawca p. Stadnicki, odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Petycyę Oddziału Towarzystwa gospodarskiego w sprawach regulacyi Dniestru, L. 1141, 1142, 1143 i 1196 odstępuje Sejm

Wydziałowi krajowemu do zbadania i przychylnego załatwienia.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gminnej z petycji gminy Nienadowa, powiatu przemyskiego, względem uwolnienia gminy od ponoszenia kosztów leczenia Emila Kędzińskiego.

Sprawozdawca p. Stadnicki, odczytuje sprawozdanie, zakończone następującym wnioskiem:

Petycję gminy Nienadowa Ls. 1211, odstępuje Sejm Wydziałowi krajowemu, do załatwienia.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji sanitarnej, o petycji Reprezentacji powiatu cieszanowskiego, o przyjęcie na fundusz krajowy kosztów leczenia chorych w szpitalu lubaczowskim, za czas od 10. grudnia 1896 do 31. maja 1897.

Sprawozdawca p. Jakliński, odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Nad petycją reprezentacji powiatu cieszanowskiego, o wypłacenie z funduszu krajowego kosztów leczenia ubogich chorych w szpitalu w Lubaczowie, w kwocie 1142 zł. 10 ct. -- przechodzi Sejm do porządku dziennego.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji sanitarnej; z petycji Towarzystwa farmaceutycznego „Unitas“ w Krakowie, w sprawie pomnożenia liczby aptek publicznych w Galicyi.

Sprawozdawca p. Olpiński, odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby w interesie dobra publicznego i polepszenia stosunków sanitarnych w kraju naszym, pomnożył liczbę aptek publicznych w odpowiednich miejscowościach.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji petycyjnej w sprawie prosby Dra Władysława Głaczyńskiego, prowizorycznego dyrektora szpitala powszechnego w Kołomyi, o *veniam aetatis*.

Sprawozdawca p. Michalski, odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Sejm udziela „*veniam aetatis*“, Drowi Władysławowi Głaczyńskiemu, prowizorycznemu dyrektorowi szpitala powszechnego w Kołomyi.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji szkolnej z petycji gminy miasta Horodenki w sprawie budowy nowej szkoły w Horodence.

Sprawozdawca p. Karol Dzieduszycki, odczytuje sprawozdanie komisji szkolnej, zakończone następującym wnioskiem:

Petycję gminy Horodenki w sprawie nowej szkoły w Horodence odstępuje się Radzie szkolnej krajowej.

Przemawia p. Okuniewski i wnosi, aby do wniosku komisji dodać słowa, do rychłego załatwienia.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca, zgadzając się na tę poprawkę.

Izba uchwała wniosek komisji z poprawką p. Okuniewskiego.

Następuje:

Sprawozdanie komisji administracyjnej o petycji Rady powiatowej w Tarno-

brzegu, żądającej zniesienia w drodze ustawodawczej §. 12. ustawy o Reprezentacji powiatowej.

Sprawozdawca p. Rozwadowski, uwolniony na wniosek sekretarza p. Stanisława Niezabitowskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Nad petycją Rady powiatowej w Tarnobrzegu do L. 633 o zniesienie w drodze ustawodawczej, §. 12. ustawy o reprezentacji powiatowej przechodzi Sejm do porządku dziennego.

Przemawia p. Bernadzikowski.

Przemawia p. Rudrof.

Przemawia p. Skalkowski.

Przemawia p. Okuniowski.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwała powyższy wniosek komisji.

Na tem wyczerpano porządek dzienny.

Marszałek wzywa sekretarzy do odczytania wniosków i interpelacji:

Sekretarz p. Urbański odczytuje następujący wniosek:

W n i o s e k.

Zważywszy, że odbywanie targów i jarmarków w miastach i miasteczkach, położonych w okręgu o ludności mieszanej co do wyznania, t. j. grecko-i rzymsko-katolickiego w dni świąteczne jednego, lub drugiego obrządku, połączone jest bądź ze szkodą moralną dla tych, co zmuszeni konieczną potrzebą łamiąc święto, na targ idą czy jadą na kupno, lub sprzedaż, bądź ze szkodą materyalną, jaką ponoszą ci, co szanując obrządek i święcąc święto od Kościoła nakazane, nie idą i ani sprzedać ani kupić nie mogą;

zważywszy, że okoliczność ta bywa przyczyną nieporozumień i żalów narodowościowych,

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, aby odbywanie targów i jarmarków w miejscowościach, położonych w okręgu o ludności mieszanej obrządku grecko- i rzymsko-katolickiego w ten sposób unormował, iżby w dni świąteczne jednego z obrządków wspomnianych, targi ani jarmarki się nie odbywały, ale na następny dzień po święcie przełożone były.

Lwów, dnia 5. lutego 1898.

Wnioskodawca:

G. Milan w. r.

Styła, Niebyłowiec, W. Szwed, Kramarczyk, Data, Wójcik, Dr. Bernadzikowski, Barwiński, Zajączkowski, Potoczek, Średniawski, Ostapczuk, Nowakowski, Okuniewski, F. Krempla, Winniczuk, Warzecha.

Marszałek oznajmia, iż pierwsze czytanie tego wniosku, zamieści na porządku dziennym najbliższego posiedzenia.

Sekretarz p. Urbański, odczytuje następującą interpelację do c. k. Komisarza rządowego:

I n t e r p e l a c y a
do Wysokiego c. k. Rządu.

Uchwałą z dnia 9. lutego 1897. l. 2.360 uznał Sejm budowę osobnego gmachu dla studjum rolniczego przy uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie za konieczną i wzywał c. k. Rząd do jak najspiesniejszego wzniesienia tej budowy.

Niżej podpisani zapytują w jakim studjum znajduje się ta sprawa, i dlaczego do tej chwili tej naglącej potrzebie kraju naszego, wyłącznie rolniczego, nie stało się zadość.

Interpelujący:
Wodzicki w. r.

Czecz, Andrzej Potocki, Dunajewski, Jaworski, Męciński, Z. Skrzyński, A. Skrzyński, Wójcik, Jordan, Michałowski, Górski, Go-rayski, Abrahamowicz, G. Romer, Kozłowski, Stanisław Jędrzejowicz, Stadnicki,

Wiktor F. Jędrzejowicz, St. Tarnowski, Trzeciecki, Marchwicki, Cielecki,

Marszałek oznajmia, iż interpelację tę udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

Sekretarz p. Urbański, odczytuje następujący wniosek.

W n i o s e k.

Zważywszy, że dotychczasowe zwyczajowe urządzenia sprzedaży produktów rolnych są w wysokim stopniu niekorzystne zarówno dla włościan, jak niemniej także dla rolników, gospodarujących na wielkiej własności ziemskiej w naszym kraju, i że zupełnie nie odpowiadają one nowoczesnemu ustrojowi handlu;

zważywszy, iż złe skutki tego zaniedbania organizacyi handlowej rolników w Galicyi, potęguje jeszcze bardziej jej położenie w otoczeniu krajów, także przeważnie rolniczych, których rządy atoli rozciągają bardzo czujną i energiczną opiekę nad interesami handlowymi tamtejszych rolników;

zważywszy, iż w Austryi istnieją nadto rozmaite zakłady i specjalne urządzenia, obwarowane opieką państwową, i potężnymi przywilejami wyposażone, które, gdy są obliczone wyłącznie na korzyść handlarzy i spekulantów, narażają rolnictwo na dotkliwe straty i krzywdy, jak mianowicie: wiedeńska giełda produktów rolnych, utrudnienia dla rolników w korzystaniu z kredytu w uprzywilejowanym Banku austro-węgierskim, wadliwe urządzenie targowisk żywności w wielkich miastach, uposędzenie interesów rolników w urządzeniu dostaw płodów rolnych dla armii, osławiony „obróć mlewa“ przez kartel wielkich węgierskich młynów jednostronnie wyzyskiwany, liczne przepisy, dotyczące transportów kolejowych, a dla rolnictwa uciążliwe i t. d.

podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby zarządził wszechstronne fachowe

zbadanie dotychczasowych stosunków handlu płodami rolnymi w naszym kraju, jakoteż urządzeń tego działu handlu w innych krajach i na podstawie wyniku tych dochodzeń, ażeby przedłożył Sejmowi wnioski, mające na celu otoczenie ze strony Reprezentacyi krajowej interesów handlowych rolnictwaczną i skuteczną opieką.

Lwów, dnia 31. stycznia 1898.

Wnioskodawca.

Teofil Merunowicz w. r.

Rayski, Dr. Jakłński, Dr. Jabłoński, Ludwik Wiśniewski, Kozłowski, Stadnicki, Potoczek, Mandyczewski, Brykczyński, Cielecki, Wachnianin, Warzecha, Data, Wiktor, Skałkowski.

Marszałek oznajmia, iż pierwsze czytanie tego wniosku zamieści na porządku dziennym następnego posiedzenia.

Sekretarz p. Urbański, odczytuje następującą interpelację do c. k. Komisarza rządowego.

I n t e r p e l a c y a

do Wgo Pana c. k. Komisarza rządowego.

Po zniesieniu przez c. k. Ministerstwo kolejowe stacyi w Oświęcimie, gdzie bydło było wyładowane i karmione, zostaje ono w drodze przy transportach z najdalej na wschód wysuniętych miejscowości ze Suczawy, Husiatyna i t. d. 80-82 godzin. W skutek tak długiej podróży przybywa ono do Wiednia na targowicę w St. Marx bardzo zbiedzone i traci dużo na wadze.

Od roku 1895 kursują pociągi pospieszne dla bydła, które prowadzi bank hipoteczny na własny rachunek. Są one dobrodziejstwem dla producentów bydła opasowego, gdyż za stosunkowo niewielką opłatą bydło ma należyty dozór w drodze a czas podróży do Wiednia skrócony o 28 do 30 godzin.

W ostatnim jednak czasie te pociągi bardzo się spóźniały i przybywały do Wie-

dnia zamiast rano, dopiero późno wieczorem, a ponieważ wyładowują bydło za dnia, musiało ono zostawać w wagonach do nazajutrz rano, więc o 19 godzin dłużej niż to wskazuje rozkład jazdy.

Producenci bydła opasowego mają następnie żywotny interes w tem, aby stacya na kolejach nowo utworzonych Ostrów-Halicz i Podwysokie-Chodorów miały połączenie z tymi pociągami. W tej bowiem części kraju dużo bydła opasowego się produkuje.

Również interesenci czekają od roku na wprowadzenie w życie pociągów pospiesznych dla transportu bydła do Ołomuńca i Pragi.

Wobec tego zapytują podpisani:

1. Jakich środków użyje c. k. Rząd aby pociągi pospieszne dla bydła nie doznawały takich opóźnień.

2. Czy i kiedy stacye na nowo utworzonych kolejach Ostrów-Halicz i Podwysokie-Chodorów otrzymają połączenie z tymi pociągami.

3. Czy i kiedy zostaną te pociągi zaprowadzone w kierunku do Ołomuńca i Pragi.

Interpelujący:
Krzysztołowicz w. r.

Stadnicki, Cielecki, Białoskórski, Theodorowicz, Stecki, Starzyński, Klemens Dzieduszycki, M. Torosewicz, A. Rayski, Onyszkiewicz, Skalkowski, Krański, Pilat, A. Brunicki.

Marszałek oznajmia, iż interpelację tę udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

Sekretarz p. Andrzej Potocki, odczytuje następującą interpelację do Wydziału krajowego:

I n t e r p e l a c y a.

Do Wysokiego Wydziału krajowego.

Sprawa zaprowadzenia powszechnej asekuracji krajowej od ognia, przewleka

się z roku na rok w nieskończoność, pomimo, że potrzeba jej powszechnie jest uznana, a Sejm krajowy kilkakrotnie przychylnie w tej sprawie się oświadczył. Jak obecnie rzeczy stoją, to niema widoków, aby sprawa ta choćby do kilku lat mogła być załatwiona.

Rząd centralny, który odmówił Sejmom krajowym kompetencyi do zaprowadzenia krajowej asekuracji od ognia i w Radzie Państwa dotyczący projekt ustawy wnieść przyrzekł, nie okazuje zbyt gorliwosci w tym kierunku i przewleka rzecz tę w nieskończoność, a wobec terażniejszych stosunków w Radzie państwa, niema prawie żadnej nadziei, aby tam Rząd dotyczący projekt ustawy mógł przeprowadzić. Na lata trzeba liczyć dalszą zwłokę, a tymczasem pożary pochłaniają miliony dobytku najuboższych właścicieli miejskich i wiejskich, których nie stać na asekurację wobec wysokiej premii jaką opłacać trzeba w krajowych czy zagranicznych zakładach. Nie można liczyć na to, aby Sejm krajowy mógł rzecz tę stanowczo załatwić przez uchwalenie ustawy zaprowadzającej powszechną asekurację krajową. Trzeba zatem obrać inną drogę do celu. Należy przynajmniej ułatwić ludności ubogiej dobrowolne ubezpieczenie budynków gospodarczych i mieszkalnych, przez założenie krajowego Towarzystwa asekuracyjnego, które opierając gwarancję o Bank krajowy i mając w Radach powiatowych gotowe bezpłatne zastępstwo, byłoby w stanie za niską premię pokrywać koszt ubezpieczeń. W ten sposób przysporzyłoby się funduszom krajowym niewątpliwie znacznego dochodu, ludność ochroniłoby się od wyzysku różnych wzajemnych i akcyjnych krajowych i zagranicznych Towarzystw asekuracyjnych i od takich wypadków, jakie się niedawno wydarzył w Krakowie, gdzie Czesław Kieszkowski, bezkarnie setki tysięcy ludzkich pieniędzy sprzeniewierzył. Sejm krajowy dolnoaustriacki wskazał nam taką drogę, jak powyżej określiłem. Należy pójść w te ślady i o takie samo Towarzystwo i na tych sa-

mych warunkach, u nas się jak najrychlej postarać:

Zapytujemy tedy Wysoki Wydział krajowy, czy uznaje za potrzebne przedsięwzięcie stosowne kroki do założenia krajowego Towarzystwa asekuracyjnego na wzór dolnoaustriackiego i czy można mieć nadzieję, że już na najbliższej sesji przedłoży Sejmowi krajowemu dotyczące projekty ustawy.

Lwów, dnia 5. lutego 1898.

Interpelujący:

Franciszek Krępka w. r.

Dr. Bernadzikowski, A. Średniawski, Kramarczyk, Styła, W. Szwed, Data, Wójcik, Potoczek, Bojko, Warzecha, Winniczuk, Okuniewski, Nowakowski, Ostapczuk.

Marszałek oznajmia, iż interpelację tę udzieli Wydziałowi krajowemu.

Sekretarz p. Andrzej Potocki, odczytuje następującą interpelację do c. k. Komisarza rządowego:

I n t e r p e l a c y a

do Jaśnie Wielmożnego c. k.

Komisarza Rządowego.

Licytacje sądowe realności włościańskich wzrastają z roku na rok w sposób zastraszający. Obecnie bowiem osiągają cyfry 5.000 licytacji rocznie i przyczyniają się w wysokim stopniu do ostatecznej ruiny, popadłego w niewypłacalność właściciela a to skutkiem wysokich kosztów licytacyjnych, przewyższających zwyczajnie kwotę 20 złr.

W sumie tej poważną rubrykę stanowią koszta trzykrotnego, przymusowego ogłoszenia licytacji w nrzędowej „Gazecie lwowskiej“, bo wynoszą przeciętnie 6 złr. to jest po 5 ct. od słowa. Suma zaś kosztów tych ogłoszeń dosięga recznie kwoty 300.000 złr.

Zważywszy, że koszta te są stanowcze za wysokie w obcych warunkach, gdy pi-

sma prywatne liczą przy ogłoszeniach najwyżej po 2. od słowa, a i tak mają z tego znaczne dochody,

zważywszy, że przez obniżenie kosztów ogłoszeń sprawiłoby się znaczną ulgę tyśiącom biednego ludu, a w wielu wypadkach uchroniłoby się egzekwowanego od ostatecznej nędzy,

zapytują podpisani c. k. Rząd:

Czy uznaje za potrzebne przedsięwzięcie stosowne kroki, aby opłaty przymusowych ogłoszeń licytacyjnych w „Gazecie lwowskiej“ liczono po cenie rzeczywistych kosztów lub przynajmniej nie żądano wyższej opłaty, niż w pismach prywatnych?

Lwów, dnia 5. lutego 1898.

Interpelujący

Dr. Bernadzikowski

Słotwiński, Weigel, Wójcik, Dr. Krem-pa, Kramarczyk, Styła, W. Szwed, Data, Średniawski, Karatnicki, Ostapczuk, Winniczuk, Potoczek, Dr. Olpiński, L. Wiśniewski. G. Milan, Dr. Jabłoński, Czartoryski, Warzecha, Soleski, Dworski, Vayhinger, Bojko.

Marszałek oznajmia, iż interpelację tą udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

Sekretarz p. Andrzej Potocki, odczytuje następującą interpelację do c. k. Komisarza rządowego:

I n t e r p e l a c y a

posła Nowakowskiego i towarzyszy do pana Komisarza rządowego.

Dnia 31. stycznia r. b., udał się Michał Sydor, gospodarz z Torek w powiecie przemyskim, do wsi Wyszatyc, by doręczyć Mikołajowi Sołdanowi, tamtejszemu gospodarzowi, weksel do podpisu.

Michał Sydor, wstąpił po drodze do karczmy. Tu wójt Gliński przyaresztował go, mówiąc: „Ja mam nakaz od Starostwa takie indywidua aresztować“. Sam Gliński odbywał wartę przy Sydorze, i rozsyłał lu-

dzi na wszystkie strony wsi, by się dowiedzieć, co Sydor we wsi robi i gdzie był.

Po dwóch godzinach przyaresztowania w karczmie, wypuścił w końcu Gliński Sydora.

Ponieważ powyżej opisany fakt, jest naruszeniem ustaw zasadniczych o wolności osobistej każdego obywatela, ponieważ z faktu tego wynika, że istnieje jakieś bezprawne polecenie Starosty przemyskiego, by niemiłych c. k. Starostwu ludzi szykanować, — przeto podpisani zapytują:

Czy Rządowi wiadomo, o takim rozporządzeniu c. k. Starostwa przemyskiego, i co nadal zamierza c. k. Rząd uczynić, ażeby takie fakta więcej się nie powtarzały tudzież w jaki sposób ukarze winnych, za

ograniczenie swobodnym obywatelom ich wolności osobistej?

Lwów dnia 5. lutego 1898.

Interpelujący:

Stefan Nowakowski

Barwiński, A. Wachnianin, Karatnicki, Niebyłowiec, Winniczuk, Kuleczycki, Hamorak, Zajączkowski, Dr. Bernadzikowski, F. Krempa, Styła, Średniawski, G. Milan, Okuniewski, Wójcik, Ostapczuk.

Marszałek oznajmia, iż interpelację tę udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

Marszałek zamyka posiedzenie, naznaczając następne na dzień 7. lutego 1898 roku, godzina 10. rano i odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia.

Koniec posiedzenia godzina 1 minut 50 po południu.

Marszałek krajowy

Stanisław Badeni w. r.

Sekretarze:

Andrzej Potocki w. r.

Stanisław Niezabitowski w.r.

